

Forslag
til
**Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v.
for ministre**

(Ændring af ministres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger)

§ 1

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, som ændret ved § 16 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, lov nr. 704 af 25. juni 2010, lov nr. 480 af 30. maj 2012, lov nr. 743 af 1. juni 2015 og § 17 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »1.212.164 kr.« til: »1.248.386 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

2. § 1, stk. 2, 1. pkt., ophæves.

3. I § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »1.151.555 kr.« til: »1.185.966 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

4. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.«

5. I § 1, stk. 4, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«.

6. I § 1 indsættes som stk. 6-10:

»Stk. 6. En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har fast bopæl uden for det sjællandske område, vælge, at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen

kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Stk. 7. Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.396 kr. (pr. 1. januar 2015) pr. kalenderår og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter.

Stk. 8. Uden dokumentation kan der til den minister, der modtager godtgørelse for fast supplerende bolig i Københavnsområdet, ydes godtgørelse for dobbelt husførelse. Godtgørelsen udgør 30.159 kr. årligt (pr. 1. januar 2015).

Stk. 9. En minister kan i et kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og stk. 8, såfremt der er tale om en hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 10. Finansministeren fastsætter nærmere regler om regulering af beløbene i stk. 7 og 8, indhentelse af dokumentation efter stk. 6 samt administrationen af stk. 6, 8 og 9 og om adgangen til at bevare ydelserne ved orlov og ved skifte af bolig.«

7. I § 2, *stk. 2*, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«, og »de« ændres to steder til: »det«.

8. I § 3, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »18 måneder« til: »6 måneder«.

9. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, reglerne om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 samt om administration af ministereftervederlaget.«

10. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.«

11. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nye 3. og 4. pkt.

»En forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidpunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de for tjenestemænd gældende regler. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordningen med hensyn til udbetalingstidspunkt, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, måtte vælge førtidsalderspensionering, beregnes den i § 4, *stk. 1, 3. pkt.* nævnte førtidspensionsfradrag af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt. § 4, *stk. 1, 3. og 4. pkt.* i stk. 1 bliver herefter 5. og 6. pkt.«

12. I § 4, *stk. 1, 3. pkt.*, der bliver 5. pkt., ændres »Helbredsnet« til: »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager.«

13. I § 9, *2. pkt.*, ændres »§ 7« til: »§ 8, *stk. 1*,«, og »§ 7, *stk. 1*« ændres til: »§ 8, *stk. 1*«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1, 3, 4 og 10, har virkning fra den 1. april 2017.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 8, har virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommende valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommende valg til Folketinget, har § 1, nr. 8, dog ikke virkning for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt.

Stk. 4. De hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension gælder for funktionstid som minister

til og med den 31. marts 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
  - 2.1. Vederlagskommissionen
  - 2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger
    - 2.2.1. Vederlagskommissionens anbefalinger om vederlag
      - 2.2.1.1. Højere vederlagsniveau
      - 2.2.1.2. Ny reguleringsordning for vederlag
    - 2.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger om eftervederlag
    - 2.2.3. Vederlagskommissionens anbefalinger om pension
  - 2.3. Stemmeaftalen om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse
    - 2.3.1. Vederlag
    - 2.3.2. Eftervederlag
    - 2.3.3. Pension
    - 2.3.4. Ikrafttræden
  - 2.4. Finansministeriets overvejelser
  - 2.5. Implementering af stemmeaftalen for så vidt angår borgmestre og regionsrådsformænd
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1. Regulering af vederlag på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor
    - 3.1.1. Gældende ret
    - 3.1.2. Den foreslåede ændring
  - 3.2. Ændring af mindsteperode for eftervederlag
    - 3.2.1 Gældende ret
    - 3.2.2. Den foreslåede ændring
  - 3.3. Ændring af pensionsalderen
    - 3.3.1. Gældende ret
    - 3.3.2. Den foreslåede ændring
4. Bemyndigelse til finansministeren mv.
  - 4.1. Gældende ret
  - 4.2. De foreslåede ændringer
- 5 Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen har indgået en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Lovforslaget udmønter den del af stemmeaftalen, der angår ministre.

Lovforslaget fremsættes samtidig med lovforslag nr. L (xxx) om ændring af lov om valg til Folketinget, der udmønter den del af stemmeaftalen, der angår medlemmer af Folketinget.

Det er hensigten, at den del af stemmeaftalen, der angår borgmestre og regionsrådsformænd,

udmøntes af social- og indenrigsministeren ved en ændring af bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv, som er udstedt i medfør af lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015, og ved en ændring af bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af regionale hverv, som er udstedt i medfør af regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 9. juni 2015.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Vederlagskommissionen

I marts 2014 indgik den daværende regering (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) en politisk aftale med Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om en mere tidssvarende vederlæggelse af politikere. Aftalen indebar bl.a. en ændring i niveauet for det faste vederlag til menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer samt en ændret reguleringsform af det faste vederlag. Aftalen indebar ikke nogen direkte ændringer i forhold til vederlæggelsen af borgmestre og regionsrådsformænd, hvis hverv adskiller sig fra de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer ved at være fuldtidshverv på linje med folketingsmedlemmer og ministre.

Med aftalen forpligtede aftaleparterne sig til at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission, der på baggrund af det kommissorium, der indgik som bilag til aftalen, skulle have til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre fremadrettet skulle være.

Med folketingsbeslutning af 20. maj 2014 om udmøntning af politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikere opfordrede Folketinget bl.a. regeringen til at nedsætte en kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre.

Vederlagskommissionen blev nedsat i sommeren 2014. Af kommissoriet fremgik bl.a. følgende:

»...Aftaleparterne konstaterer, at spørgsmålet om vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd (tidligere amtsborgmestre), folketingsmedlemmer og ministre kun sjældent er blevet taget op til mere grundlæggende overvejelse. Når reglerne undertiden er blevet ændret, har det som regel været enkelte elementer af vederlæggelsen, som er blevet justeret.

Borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre varetager alle betydningsfulde hverv i relation til kommunalbestyrelses, regionsråds, Folketingets og regeringens arbejde med og ansvar for vigtige samfundsmæssige opgaver og beslutninger.

Aftaleparterne finder, at tiden er moden til, at der foretages en grundlæggende helhedsvurdering af, om de samlede vederlagsmæssige vilkår for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre er passende i en nutidig sammenhæng.

Partierne har på den baggrund besluttet at nedsætte en rådgivende kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre.

Kommissionen skal foretage en analyse af den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre. Analysen skal omfatte alle elementer i vederlæggelsen, herunder godtgørelser, omkostningstillæg, eftervederlag, pension, modregningsregler, samordningsregler, uddannelsesmidler og den løbende regulering af

vederlagene. Kommissionen skal behandle vederlæggelsen af de forskellige hverv i sammenhæng. Kommissionen skal endvidere inddrage oplysninger om vederlæggelsen af andre ansvarsfulde poster i vores samfund.

Kommissionen har til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den fremadrettede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre skal være. Forslaget skal tage højde for den udvikling, der over de senere år har været i politikernes arbejdsvilkår, herunder i forhold til kompleksiteten i arbejdsopgaverne samt i forhold til politikernes ansvar og arbejdsbyrde. Forslaget skal være baseret på et hensyn til gennemsigtighed og åbenhed. Endvidere skal forslaget tage højde for en indbyrdes sammenhæng mellem vilkårene for de forskellige typer af hverv, i den udstrækning det er relevant.»

2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger

Vederlagskommissionen afgav den 18. januar 2016 sin rapport. Rapporten indeholder en række anbefalinger om den fremtidige vederlæggelse af politikere i forhold til

- vederlag (der henvises til punkt 2.2.1 nedenfor),
- eftervederlag (der henvises til punkt 2.2.2. nedenfor), og
- pension (der henvises til punkt 2.2.3. nedenfor).

Det fremgår af Vederlagskommissionens rapport, at anbefalingerne baserer sig på principper om afspejling af ligheder med andre ansvarsfulde poster i respekt for de politiske hvervs særlige karakter, fastholdelse af kendte rationaler for vederlæggelsen, tilpasning i forhold til udviklingen på det offentlige arbejdsmarked, en gennemsigtig og tidssvarende vederlæggelse, nutidsvederlæggelse frem for fremtidshonorering samt en tilbageholdenhed med anbefalinger, hvor der ligger andre hensyn bag reglerne.

Der henvises til sammenfatningen af forslag og anbefalinger i Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 10 ff.).

2.2.1. Vederlagskommissionens anbefalinger i forhold til vederlag

2.2.1.1. Højere vederlagsniveau

Et flertal af kommissionen anbefaler, at vederlaget for hvervet som borgmester, regionsrådsformand, folketingsmedlem og minister hæves for herved at tage højde for den lønudvikling, der har været i samfundet i almindelighed de seneste 20-30 år, herunder for de offentlige chefer og ledende embedsmænd, som politikernes vederlag historisk set har været koblet til.

For de konkrete anbefalinger til at hæve vederlaget for hvervet som borgmester, regionsrådsformand, folketingsmedlem og minister henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.1 (side 18).

Samtidig med anbefalingen om at hæve vederlaget, anbefaler Vederlagskommissionen, at det skattefrie omkostningstillæg som folketingsmedlemmer og ministre modtager, skal bortfalde.

I perioden 1. april 2012 - 31. december 2019 er grundvederlaget for ministre midlertidigt nedsat, jf. senest lov nr. 743 af 1. juni 2015 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Forlængelse af perioden for midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre). Vederlagskommissionen finder, at det bør være op til Folketinget at vurdere, om den midlertidige reduktion bør forlænges.

Vederlagskommissionen anbefaler bl.a. også, at der – samtidig med forhøjelse af vederlagene - indføres en ordning, hvorefter vederlaget for hvervet som borgmester og regionsrådsformand nedsættes med summen af vederlag for en række typer af hverv, som varetages af borgmestrene og regionsrådsformændene som følge af det politiske hverv.

Et mindretal af Vederlagskommissionen har ikke kunnet tilslutte sig flertallets anbefalinger om et højere vederlagsniveau. Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6. (side 27ff).

2.2.1.2. Ny reguleringsordning for vederlag

Vederlagskommissionen anbefaler, at vederlagene årligt reguleres svarende til forrige års lønudvikling på det statslige, regionale og kommunale arbejdsmarked.

Kommissionen finder det afgørende for, at vederlagene også på længere sigt kan vedblive med at være tidssvarende, at der indføres en holdbar og set i forhold til den almindelige samfundsudvikling rimelig reguleringsordning.

Kommissionen anbefaler, at reguleringsordningen bliver ens for de fire politiske hverv, således at der ikke over tid sker en forskydning af forholdet mellem hvervene. Dette vil ifølge kommissionen varetage et hensyn til en relevant indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige hverv. Kommissionen bemærker i den sammenhæng, at samspillet mellem hvervene historisk set har ført til forhøjelser af vederlag bl.a. for at matche forhøjelsen af vederlag for et andet politisk hverv.

Vederlagskommissionen bemærker i sin rapport, at princippet bag en række reguleringsordninger indført på området over de seneste år har været at følge lønudviklingen for relevante sammenligningsgrupper. Kommissionen finder, at dette princip er velegnet som princip for regulering af vederlagene for varetagelsen af de politiske fuldtidshverv. Da alle fire politiske hverv efter kommissionens opfattelse har en klar tilknytning til det offentlige arbejdsmarked, finder kommissionen det mest rigtigt, at reguleringen tager sit udgangspunkt i lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked.

Den anbefalede reguleringsordning vil ifølge kommissionen bidrage til en bedre gennemsigtighed i forhold til, hvordan politikernes vederlag løbende reguleres. Ordningen er samtidig efter Vederlagskommissionens opfattelse rimelig, derved at den netop afspejler den almindelige lønudvikling. Politikernes vederlag vil således ikke stige mere end offentligt ansattes lønninger under lavkonjunkturer præget af løntilbageholdenhed, men samtidig følge med den almindelige befolknings lønfremgang under højkonjunkturer.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 6 (side 158ff).

2.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger om eftervederlag

Et flertal af Vederlagskommissionens medlemmer anbefaler, at borgmestre, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer højest kan modtage eftervederlag svarende til 1 års vederlag, mens ministre højest kan modtage eftervederlag, svarende til 2 års vederlag. Kommissionen anbefaler videre, at der som minimum ydes eftervederlag svarende til 6 måneders vederlag. Yderligere ret til eftervederlag optjenes forholdsmæssigt ved varetagelse af det politiske hverv inden for en fireårig periode.

Vederlagskommissionen anbefaler videre en ordning, hvor der som det klare udgangspunkt ikke

ydes eftervederlag, hvis en politiker fratræder frivilligt i løbet af en valgperiode. Det indgår desuden i den af flertallet foreslåede ordning, at eftervederlag nedsættes med vederlag for et andet politisk fuldtidshverv, men at der ikke herudover sker modregning i eftervederlag af anden indkomst. Det anbefales endvidere, at der for ministre sker modregning af indtægter fra andre offentlige hverv i eftervederlag, der ydes efter 1 år.

Vederlagskommissionens anbefalinger beror på, at der efter kommissionens opfattelse fortsat bør ydes eftervederlag i en begrænset periode, når en borgmester, en regionsrådsformand, et folketingsmedlem eller en minister fratræder det politiske hverv. Som udgangspunkt bør der efter Vederlagskommissionens opfattelse indføres en ensartet ordning for alle politikere. På grund af de særlige forhold, der gælder i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister, adskiller den af kommissionen foreslåede eftervederlagsordning for ministre sig dog på enkelte områder fra eftervederlagsordningen for de øvrige hverv.

Vederlagskommissionen lægger vægt på, at den anbefalede ordning er baseret på et hensyn til gennemsigtighed og åbenhed. Kommissionen lægger endvidere vægt på, at de elementer, der indgår i ordningen, i et vist omfang kan spejles i gældende regler og praksis for opsigelsesvarsler, kontraktophævelse m.v.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 21), og kapitel 7, (side 160ff).

Et mindretal af Vederlagskommissionens medlemmer har ikke kunnet tilslutte sig dele af kommissionens anbefalinger vedrørende eftervederlag.

Mindretallet foreslår således en ordning som flertallet, men hvor borgmestere, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre højst kan modtage eftervederlag svarende til 2 års vederlag. Mindretallet anbefaler også en fuld modregning af anden indkomst i eftervederlagsperioden.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6. (side 27ff).

2.2.3. Vederlagskommissionens anbefalinger om pension

Vederlagskommissionen anbefaler, at der sker en fuldstændig omlægning af politikernes pensionsordninger, således at der indføres en bidragsdefineret pensionsordning i stedet for ydelsesdefineret pensionsordning. Anbefalingen gælder ikke allerede optjent pension efter de nuværende ordninger.

Det er Vederlagskommissionens vurdering, at en bidragsfinansieret pensionsordning i langt højere grad vil afspejle den almindelige pensionsordning på det offentlige arbejdsmarked og dermed også de grupper, som politikerne efter kommissionens opfattelse bør sammenlignes med i en nutidig sammenhæng.

Som udgangspunkt bør der efter Vederlagskommissionens opfattelse indføres en ensartet ordning for alle politikere. På grund af de særlige forhold, der gælder i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister, foreslår kommissionen en højere pensionsbidragsprocent for ministre end for de øvrige hverv.

Vederlagskommissionen foreslår en pensionsbidragsprocent for borgmestere, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer på 17,42 pct., svarende til det uvægtede gennemsnit af pensionsbidraget for akademikere i henholdsvis staten og kommunerne. Kommissionen foreslår videre, at pensionsbidragsprocenten for ministre fastsættes til 25 pct. i lighed med særlige stillingskategorier

med typisk korte ansættelsesforhold og omtrent svarende til den vægtede beregnede bidragsprocent af departementschefers tjenestemand- og arbejdsmarkedspension. Det indgår som en del af Vederlagskommissionens anbefaling, at der alene optjenes pension af vederlaget for de politiske hverv, og at indholdet af pensionsdækningen følger pensionsbeskatningsloven.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.5 (side 22) og kapitel 8, (side 174ff).

Vederlagskommissionens mindretal støtter en ændring af pensionsvilkårene, så de kommer på linje med kendte forhold på det almindelige arbejdsmarked. Det anføres videre af mindretallet, at hvis Folketinget ikke ønsker at gennemføre den fulde omlægning af pensionerne, som kommissionen anbefaler, anbefaler mindretallet, at Folketinget ændrer pensionsalderen for politikere til at følge den samme alder, som er gældende i befolkningen for opnåelse af folkepension.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6 (side 30).

2.3. Stemmeaftalen om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse

Regeringen indgik den 3. oktober 2016 en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Konservative om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Stemmeaftalen lægger op til en række ændringer i fuldtidspolitikeres vederlag, eftervederlag og pension, jf. punkt 2.3.1-2.3.4 nedenfor.

2.3.1. Vederlag

Stemmeaftalen indebærer, at folketingsmedlemmer og ministre beholder deres nuværende vederlagsniveau, men at den midlertidige nedsættelse af ministervederlaget på 5 procent, som løber indtil 31. december 2019, ikke forlænges. Vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd hæves med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau). Vederlaget til de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer blev hævet efter tilsvarende principper i 2014.

Aftalen indebærer også, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres vederlag skal reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Aftalen indebærer nærmere, at politikernes vederlag hvert år vil blive reguleret med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling i stedet for de forskellige reguleringsordninger, som findes i dag.

2.3.2. Eftervederlag

Det fremgår af stemmeaftalen, at parterne er blevet enige om, at ministre skal have afkortet deres mindsteperiode for eftervederlag fra 18 til 6 måneder, mens folketingsmedlemmer skal have afkortet deres mindsteperiode fra 12 til 6 måneder. Aftalen indebærer desuden, at man fremadrettet ikke skal kunne få eftervederlag fra sit tidligere hverv som borgmester eller regionsrådsformand, samtidig med at man modtager vederlag som minister eller folketingsmedlem.

2.3.3. Pension

Aftalen betyder desuden, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres pensionsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen med mulighed for førtidspensionering mod en livsvarig reduktion i pensionen. Som overgangsordning

er det forudsat, at pension, optjent før ændringernes ikrafttræden, følger de hidtil gældende regler om pensionsudbetalingstidspunkt.

2.3.4. Ikrafttræden

Det fremgår af stemmeaftalen, at ændringen af folketingsmedlemmers og ministres pensionsordning skal have virkning fra den 1. april 2017, og at ændringen af folketingsmedlemmers og ministres eftervederlagsordning skal have virkning efter førstkommande folketingsvalg, efter loven er trådt i kraft. Niveaujusteringen af borgmester- og regionsrådsformandsvederlaget, ændringen af deres eftervederlagsordning og pensionsordningen indføres med ikrafttræden d. 1. januar 2017. Regulering af vederlagene på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre, skal anvendes ved regulering af vederlagene fra den 1. april 2017.

Det fremgår endvidere af stemmeaftalen, at fuldtidspolitikernes pensionsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen, med virkning for politikeres fremtidige pensionsoptjening, og således at pension, optjent før ændringernes ikrafttræden, følger de hidtil gældende regler om pensionsudbetaling.

2.4. Finansministeriets overvejelser

Vederlagskommissionens rapport er udtryk for en omfattende og grundig analyse af fuldtidspolitikernes vederlæggelse.

I forlængelse af offentliggørelsen af Vederlagskommissionens anbefalinger og i kølvandet på den store offentlige debat, der har været om emnet, herunder navnlig i forhold til kommissionens anbefalinger om et højere vederlagsniveau for fuldtidspolitikere, indledte finansministeren politiske forhandlinger med Folketingets partier om en model for den fremtidige vederlæggelse af fuldtidspolitikere. I forhandlingerne indgik også overvejelser af anbefalinger fra Vederlagskommissionens mindretal, jf. punkt 2.2. ovenfor.

De politiske forhandlinger viste, at der ikke kunne findes flertal for at gennemføre alle de anbefalinger, som (et flertal af) Vederlagskommissionen fremsatte, jf. punkt 2.2. ovenfor. Partierne tilkendegav dog hver især, at de gerne så forskellige ændringer i politikernes vederlæggelse gennemført, blandt andet i forhold til eftervederlag og pension.

Det har under forhandlingerne været vigtigt, at politikernes vederlagsforhold samlet set er rimelige. Men enkeltvis skal elementerne også kunne forsvares. Nogle af de sager om politikeres vederlæggelse, som har skabt opmærksomhed i pressen m.v., har netop drejet sig om uhensigtsmæssigheder, der er en følge af, at regelværket ikke altid har været tænkt som en helhed.

Det har også været vigtigt at tage hensyn til de formål, der lå bag nedsættelsen af Vederlagskommissionen, jf. punkt 2.1. ovenfor. Der skulle sikres en mere tidssvarende vederlæggelse af politikerne. I den forbindelse skulle tages højde for den udvikling, der over de senere år har været i politikernes arbejdsvilkår, herunder i forhold til kompleksiteten i arbejdsopgaverne samt i forhold til politikernes ansvar og arbejdsbyrde. Der skulle også tages højde for hensyn til gennemsigtighed, åbenhed og en indbyrdes sammenhæng mellem vilkårene for de forskellige typer af politiske hverv, hvor det var relevant.

Stemmeaftalen om politikeres vederlæggelse mellem regeringen, Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Konservative om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger, jf. ovenfor punkt 2.2, både samlet og enkeltvis er udtryk for en rimelig fremtidig vederlæggelse af politikernes vederlagsforhold i

overensstemmelse med de formål, der lå bag nedsættelsen af Vederlagskommissionen.

Der henvises for så vidt angår ministre til gennemgangen nedenfor under lovforslagets hovedpunkter (punkt 3) om forslag til regulering af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor (punkt 3.1.), forslag om ændring af mindsteperioden for eftervederlag (punkt 3.2.), forslag om ændring af pensionsalderen (punkt 3.3).

2.5. Implementering af stemmeaftalen for så vidt angår borgmestre og regionsrådsformænd

Det er som nævnt i afsnit 1 hensigten, at den del af stemmeaftalen, der angår borgmestre og regionsrådsformænd, udmøntes af social- og indenrigsministeren ved en ændring af bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv, som er udstedt i medfør af lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015, og ved en ændring af bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af regionale hverv, som er udstedt i medfør af regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 9. juni 2015.

Reglerne om vederlag til borgmestre og regionsrådsformænd forventes at blive ændret, således at vederlaget hæves med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau). Endvidere forventes reglerne om den fremadrettede regulering af vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd at blive ændret, således at borgmestres og regionsformænds vederlag reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling. Den fremadrettede regulering af vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Reglerne om eftervederlag (efterløn) til borgmestre og regionsrådsformænd forventes at blive ændret, således at der ikke ydes efterløn, hvis en fratrådt borgmester eller regionsrådsformand tiltræder som medlem af Folketinget eller som minister.

Endelig forventes reglerne om borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder at blive ændret, således at borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen for pension optjent efter, ændringen træder kraft. Reglerne for borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer, der dog har virkning fra 1. april 2017. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10. Der vil ligeledes blive indført regler om mulighed for tidlig pensionering, som vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

De nye regler vedrørende vederlag, eftervederlag (efterløn) og pension til borgmestre og regionsrådsformænd forventes udmøntet i forbindelse med en revision af de gældende vederlagsbekendtgørelser samtidig med dette lovforslags vedtagelse og forventes at træde i kraft 1. januar 2017.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Regulering af vederlag på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor

3.1.1 Gældende ret

Grundvederlag til ministre reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger, jf. § 1, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Regulering af tjenestemandslønninger aftales i forbindelse med overenskomstforhandlingerne på det statslige område, typisk med en regulering en gang om året.

3.1.2. Den foreslåede ændring

Med lovforslaget reguleres ministres vederlag med virkning fra 1. april 2017 årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor.

Det indebærer, at ministres vederlag hvert år vil blive reguleret med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale henholdsvis regionale lønudvikling.

Den foreslåede ændring har baggrund i en tilsvarende anbefaling fra Vederlagskommissionen, jf. punkt 2.2.1.2 ovenfor og Vederlagskommissionens rapport, kapitel 6 (side 158ff).

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, nr. 3 og 4.

3.2. Ændring af mindsteperode for eftervederlag

3.2.1. Gældende ret

Når en minister fratræder som minister, har vedkommende ret til eftervederlag. Den fratrådte minister modtager eftervederlag i en periode, der svarer til halvdelen af det antal hele måneder, som vedkommende senest har været minister – dog mindst 18 måneder og højst 36 måneder, jf. § 3, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Eftervederlagets størrelse svarer til det ministervederlag, vedkommende senest fik som minister. En række indtægter fører til nedsættelse af eftervederlag, jf. lovens § 3, stk. 2 og 3.

Der henvises Vederlagskommissionens rapport, kapitel 4, punkt 4.5.2.4 (s. 119) for en beskrivelse af de gældende regler om eftervederlag.

3.2.2. Den foreslåede ændring

Med lovforslaget ændres mindsteperoden for eftervederlag til ministre fra 18 til 6 måneder, jf. punkt 2.3.2.

Ændringen har baggrund i en tilsvarende anbefaling fra Vederlagskommissionen. Der henvises til punkt 2.2.2. ovenfor og Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.4. (side 21) og kapitel 7, (side 160ff).

For så vidt Vederlagskommissionens øvrige anbefalinger om eftervederlag henvises til punkt 2.4. ovenfor.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8.

3.3. Ændring af pensionsalderen

3.3.1. Gældende ret

Ministerpension, der er optjent fra den 1. januar 2007, kan udbetales efter, at den pågældende har nået efterlønsalderen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Efterlønsalderen følger af § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring (lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015) m.v. og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid i perioden 1. januar 2000-31. december 2006, kan udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år, jf. § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen m.v.).

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid før den 1. januar 2000, kan udbetales fra den 1. i måneden efter den pågældende forhenværende minister ikke længere er berettiget til ministereftervederlag, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1095 af 29. december 1999 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (*Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.*).

Der henvises Vederlagskommissionens rapport, kapitel 4, punkt 4.5.2.5 (s. 120f) for en beskrivelse af de gældende regler om eftervederlag.

3.3.2. Den foreslåede ændring

Med lovforslaget hæves ministres pensionsalder fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen, for så vidt angår pension optjent fra den 1. april 2017, idet der vil være mulighed for den forhenværende minister at vælge pensionsudbetaling forud for folkepensionsalderen mod reduktion af den livsvarige pension.

I forbindelse med den forudsatte overgangsordning, jf. punkt 2.3.4. ovenfor, foreslås det, at pension optjent før førstkommande folketingsvalg følger de hidtil gældende regler. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af denne overgangsordning med hensyn til udbetalingstidspunktet, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, måtte vælge førtidsalderspensionering, beregnes førtidspensionsfradraget af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt.

For så vidt angår Vederlagskommissionens anbefalinger om omlægning af pensionerne henvises til punkt 2.4. ovenfor.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10 og 11 samt § 2, stk. 3..

4. Bemyndigelse til finansministeren mv.

4.1 Gældende ret

Efter § 1, stk. 3, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre ydes der til ministre omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget. Det følger af lovens § 2, stk. 2, at for en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, nedsættes de i § 1, stk. 3, anførte tillæg med et beløb, der svarer til de af Folketinget ydede tillæg.

Folketinget har i § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget givet Udvalget for Forretningsordenen mulighed for at fastsætte nærmere regler om blandt andet godtgørelse for boligudgifter mv, dækning af udgifter til dobbelt husførelse og dækning af udgifter til hotelovernatninger.

Også med hensyn til administration af reglerne om eftervederlag følger Finansministeriet Folketingets retningslinjer og praksis. Der er ikke i lov om vederlag og pension m.v. for ministre givet finansministeren bemyndigelse til at udstede nærmere regler herom.

4.2. De foreslåede ændringer

Med den foreslåede ændring i § 1, nr. 6 foreslås det, at indsætte nye stykker 6-10 i lovens § 1 med henblik på at etablere direkte hjemmel for dækning af udgifter til hotelovernatninger, godtgørelse for fast supplerende bolig samt godtgørelse for dobbelt husførelse, der ydes til de

ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget.

Det foreslås også i § 1, nr. 6, at finansministeren får hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om dækning af sådanne udgifter ved at indsætte nyt stk. 10.

Det foreslås desuden med ændringen i § 1, nr. 9, at finansministeren gives hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om beregningen af eftervederlagsperioden og om nedsættelse af eftervederlag og administrationen heraf.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5, 6, 7 og 9.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

En gennemførelse af de foreslåede bestemmelser kan betyde en mindredgift til ministereftervederlag i det omfang, en regerings medlemmer fratræder ministerhvervet, før de har været ministre i en sammenhængende periode på 3 år som følge af nedsættelsen af mindsteeftervederlaget fra 18 til 6 måneder, og på længere sigt en mindredgift til pension som følge af udskydelsen af udbetalingstidspunktet for pensionen til folkepensionsalderen (fra efterlønsalderen). De økonomiske konsekvenser af den foreslåede ændring af reguleringen af ministereftervederlag og ministereftervederlag til at følge et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen for offentligt ansatte i stedet for den centrale statslige regulering vil afhænge af den fremtidige lønudvikling på de nævnte områder og kan derfor ikke opgøres præcist. I lovprogrammet indgår en beregning, hvor det er forudsat, at relationen mellem den centrale statslige regulering og et uvægtet gennemsnit af den faktiske lønudvikling i staten henholdsvis kommuner /regioner i perioden 2017 til 2020 vil være den samme som i perioden 2011 til 2016. Under denne forudsætning vil merudgifterne forbundet med den ændrede regulering stige med ca. 150.000 kr. om året.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den **X. oktober 2016** til den **YY. oktober 2016** været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Datatilsynet, Folketingets Administration, Rigsrevisionen, SKAT og Udbetaling Danmark.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindredgift for staten vedrørende den ændrede mindsteperode for eftervederlag	Merudgift for staten vedrørende vederlag eftervederlag for så vidt

	og det ændrede udbetalingstidspunkt for egenpension	angår den ændrede regulering
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter de gældende regler udgør grundvederlaget til ministre pr. 31. marts 2012 1.212.164 kr. i årligt grundbeløb før den midlertidige nedsættelse af ministres vederlag med 5 pct., jf. § 1, stk. 2.

Det foreslås, at grundvederlaget nulstilles pr. 31. marts 2017. Ministrenes grundvederlag på 1.212.164 kr. årligt før den midlertidige nedsættelse (31. marts 2012 niveau) opreguleres derfor med lønprocenten pr. 1. april 2016 på 2,9882 pct., således at grundvederlaget udgør 1.1.248.386 kr. årligt pr. 31. marts 2017.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 4 om regulering af ministres vederlag med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af den faktiske offentlige lønudvikling.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 1, stk. 2, 1. pkt., som fastsætter ministerverderlaget i perioden 1. januar 2011-31. marts 2012 ophæves, da denne vederlagsperiode er udløbet.

Til nr. 3

Efter de gældende regler er ministerverderlaget midlertidigt nedsat med 5 pct. i perioden fra den 1. januar 2012 og frem til den 31. december 2019. Grundvederlaget til ministre udgør derfor i perioden 1. april 2012- 31. december 2019 1.151.555 kr. årligt (31. marts 2012-niveau) med den midlertidige nedsættelse af ministres vederlag på 5 pct., jf. § 1, stk. 2.

Det foreslås, at grundvederlaget nulstilles pr. 31. marts 2017. Ministrenes grundvederlag på 1.151.555 kr. årligt opreguleres derfor med lønprocenten pr. 1. april 2016 på 2,9882 pct., således at grundvederlaget udgør 1.185.966 kr. årligt pr. 31. marts 2017.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 4 om regulering af ministres vederlag med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af den faktiske offentlige lønudvikling.

Det følger endvidere af § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., at den midlertidige nedsættelse af grundvederlaget på 5 pct. ophører pr. 31. december 2019. Ministres grundvederlag stiger således pr. 1. januar 2019 til det i § 1, nr. 1 nævnte grundvederlag på 1.248.386 kr. årligt (31. marts 2017-niveau), som herefter skal opreguleres med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked.

Til nr. 4

Efter de gældende regler reguleres ministerverderlaget på samme måde som tjenestemandslønninger.

Det foreslås, at ministerverderlaget med virkning fra 1. april 2017, reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Finansministeren fastsætter reguleringsprocenten på grundlag af Danmarks Statistiks Lønindeks for henholdsvis den statslige sektor (ILON22) og for ansatte i kommuner og regioner (ILON32) - efter branche.

Der beregnes et uvægtet gennemsnit af stigningerne i de 2 lønindekser fra 4. kvartal i det

foregående år til 4. kvartal i året før beregningssåret.

Til illustration kan opstilles følgende beregningseksempel:

Hvis stigningstakten fra 4. kvartal i år 0 til 4. kvartal i år 1 er opgjort til henholdsvis 1,9716 procentpoint og 0,8607 procentpoint for henholdsvis den statslige og den kommunale/regionale sektor, vil det uvægtede gennemsnit udgøre 1,4162 pct., som vil være den reguleringsprocent, som grundvederlaget skal reguleres med pr. 1. april i år 2.

Hvis stigningen fra 4. kvartal i år 1 til 4. kvartal i år 2 opgøres til henholdsvis 1,7015 procentpoint og 0,7758 procentpoint for henholdsvis den statslige og den kommunale/regionale sektor, vil det uvægtede gennemsnit udgøre 1,2386 pct. Stigningen i reguleringsprocenten beregnes herefter således: $101,4162 + (101,4162 \times 1,2386) = 102,6723$, og grundvederlaget skal herefter pr. 1. april i år 3 reguleres med 2,6723 pct.

Til nr. 5

Efter de gældende regler ydes der til ministre omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Det foreslås, at der til ministre udelukkende ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 6 om indsættelse af nye stykker 6-10.

Til nr. 6

De gældende regler giver hjemmel til, at der til ministre ydes omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget. Ministre, der ikke er medlem af Folketinget, og som ikke har fast bopæl i det sjællandske område, har efter de gældende regler ret til godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Siden 2009 har det været hovedreglen, at Folketinget stiller en af sine medlemsboliger i København vederlagsfrit til rådighed for et ordinært medlem af Folketinget, der har fast bopæl uden for det sjællandske område. Hvis Folketinget ikke havde mulighed for at stille en bolig til rådighed for et sådant medlem, var ordningen oprindelig sådan, at medlemmet i stedet kunne modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet, som den pågældende selv tilvejebragte (boliggodtgørelse). Herudover kunne pågældende få dækket udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse. En minister, der ikke var medlem af Folketinget, og som ikke havde fast bopæl på det sjællandske område, kunne få boliggodtgørelse samt godtgørelse for dobbelt husførelse efter de regler, som gjaldt for medlemmer af Folketinget.

Reglerne i lov om valg til Folketinget er efterfølgende ændret ad flere omgange med henblik på at sikre en bedre udnyttelse af Folketingets medlemsboliger, efterhånden som Folketinget fik mulighed for at tilbyde alle sine berettigede medlemmer en medlemsbolig. Retstilstanden er således nu, at hvis Folketinget ikke kan stille en medlemsbolig til rådighed for et berettiget medlem, kan den pågældende som hovedregel alene få dækket sine udgifter til hotelovernatning i Københavnsområdet. Herved kan den pågældende hurtigt og uden f.eks. først at skulle sige et lejemål op tage en medlemsbolig i brug, så snart den bliver tilgængelig. Herefter kan et folketingsmedlem kun tilbydes boliggodtgørelse i ganske særlige tilfælde, hvis den pågældende

ellers vil være henvist til at benytte hotel i en urimeligt lang periode, eller hvis den pågældendes forhold, herunder navnlig helbredsmæssige forhold, taler for det.

Da Finansministeriet ikke har mulighed for at stille en bolig til rådighed for ministre, der ikke er medlem af Folketinget, kan man ikke længere henvise til folketingsvalgloven, og det forslås derfor, at der i ministervederlagsloven indsættes konkrete regler herom.

Det foreslås, at der indsættes nye stykker 6-10, hvorefter en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har fast bopæl uden for det sjællandske område, under visse betingelser kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister, eller pågældende kan modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet (boliggodtgørelse).

Det er en betingelse for at få dækket udgifter til hotelovernatninger i københavnsområdet efter stk. 6 eller få godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, at den pågældende minister har fast bopæl uden for det sjællandske område. Det sjællandske område udgøres af øerne Sjælland, Amager samt øvrige småøer med broforbindelse til Sjælland.

Godtgørelsen for fast supplerende bopæl kan udgøre et grundbeløb på 75.396 kr. pr. år pr. januar 2015, svarende til 75.246 kr. pr. år pr. 1. april 2016. Godtgørelsen udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter.

I en bekendtgørelse vil der bl.a. fastsættes regler om udbetaling af godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet, og om at godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet forudsætter, at boligen er beliggende i Region Hovedstaden og inden for en afstand af 20 km. fra Christiansborg.

Det vil være en betingelse for at få dækket udgifter til hotelovernatninger, at hotellet er beliggende i Region Hovedstaden og inden for en afstand af 20 km. fra Christiansborg samt at der fremlægges dokumentation for de afholdte udgifter.

I en bekendtgørelse vil der endvidere blive fastsat regler om, at der kan ydes dækning for et beløb, der inklusive eventuel morgenmad, ikke overstiger Finansministeriets satser for hoteldispositionsbeløb i hovedstaden (1.008 kr. pr. døgn pr. 1. januar 2016).

Der vil højst kunne ydes dækning for 75.246 kr. (pr. 1. april 2016) svarende til 6.270,50 kr. pr. år (1. april 2016), jf. nye stykker 6-7.

En minister, der inden for samme kalenderår både modtager godtgørelse for boligudgifter efter § 1, stk. 6, 2. pkt. i ministervederlagsloven og får dækket udgifter til hotelovernatninger efter § 1, stk. 6, 1. pkt. i ministervederlagsloven, kan inden for samme år sammenlagt i godtgørelse for egentlige boligudgifter og dækning af hoteludgifter højst modtage 75.246 kr. (pr. 1. april 2016).

Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse, når en minister modtager boliggodtgørelse. Godtgørelsen for dobbelt husførelse udgør 30.159 kr. årlig pr. januar 2015. Pr. 1. april 2016 udgør beløbet for dobbelt husførelse 30.099 kr. årligt.

Beløbene i stk. 7 og stk. 8 er opgjort med 2015=100 som basis, og beløbene ændres i takt med ændringer i forbrugerprisindekset for boliger, opgjort af Danmarks Statistik. Beløbene reguleres 2 gange årligt pr. 1. april og 1. oktober på grundlag af indekset for henholdsvis januar og juli i det

pågældende år. De regulerede beløb afrundes til hele kroner.

Der vil i øvrigt blive fastsat regler i en bekendtgørelse om, at der ikke kan foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med den pågældende ministers hverv som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v. Følgende poster indgår ikke i den skattepligtige indkomst:

- 1) Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt.
- 2) Godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt.
- 3) Godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8.

I stk. 9 indsættes en bestemmelse om, at en minister i et kalenderår kan få dækket udgifter til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister.

Dette gælder dog ikke for de ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og stk. 8 hvis hotelovernatningen foregår i Københavnsområdet. For disse hotelovernatninger gælder Finansministeriets regler som nævnt ovenfor.

I stk. 10 indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter finansministeren kan fastsætte nærmere regler om boliggodtgørelse, dækning af udgifter til hotelovernatninger samt godtgørelse for dobbelt husførelse.

Det drejer sig blandt andet om mere udførlige regler om de nærmere betingelser for nævnte godtgørelser mv., om regulering af beløbene i stk. 7 og 8, om dokumentationskravet i stk. 6, om nærmere regler om type bolig (lejebolig, ejerbolig, andelsbolig og andre boligformer), om de nærmere regler om udbetalingen af de nævnte godtgørelser mv. herunder ved hvervets ophør, samt om øvrig administration af stk. 6, 8 og 9 og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.

Til nr. 7

Efter de gældende regler skal der for en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, ske nedsættelse med de i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb svarende til de af Folketinget ydede tillæg.

Det foreslås, at en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, får nedsat det i § 1, stk. 4, anførte omkostningstillæg med et beløb svarende til det af Folketinget ydede omkostningstillæg. Det foreslås således, at boliggodtgørelse udgår af bestemmelsen.

Dette forslag er en konsekvens af forslaget i nr. 6 om indsættelse af nye stykker 6-10.

Til nr. 8

Efter de hidtidige regler har en minister ved afgang fra sin ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling ret til eftervederlag. Eftervederlaget ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder (i en sammenhængende periode), hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 18 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Eftervederlagets størrelse svarer i øvrigt til det ministervederlag, vedkommende senest fik som minister. En række indtægter fører til nedsættelse af eftervederlag, jf. lovens § 3, stk. 3.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 8 foreslås det som forudsat i stemmeaftalen, at

mindsteperioden for eftervederlag til ministre ændres fra 18 til 6 måneder. Nedsættelsen har fremadrettet virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommende valg til Folketinget.

Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommende valg til Folketinget, vil de gældende ministereftervederlagsregler finde anvendelse for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt. Såfremt den nuværende regering bliver siddende efter førstkommende valg til Folketinget, eller en ny regering tiltræder i forbindelse med førstkommende valg til Folketinget vil disse ministre blive omfattet af de nye regler. Herefter vil mindsteperioden for ministereftervederlag være 6 måneder.

Ændringen vil få betydning for ministre, hvis seneste sammenhængende funktionsperiode som minister er under 3 år. Det vil sige en minister der fratræder som minister, hvis seneste sammenhængende funktionsperiode som minister er 4 år, 11 måneder 12 dage har en funktionstid på 59 hele måneder. Halvdelen heraf udgør 29,5 måneder. Der rundes herefter op til nærmeste antal hele måneder. Pågældende er derfor berettiget til ministereftervederlag i 30 måneder.

Til nr. 9

I forbindelse med ministereftervederlag efter § 3, stk. 3, er det fundet hensigtsmæssigt, at ministereftervederlagsloven indeholder en specifik hjemmel til, at der fastsættes nærmere regler om administration af eftervederlagsordningen – herunder nedsættelsen af eftervederlaget på grundlag af den forhenværende ministers øvrige indtægter, blandt andet fordi der ofte vil være en tidsmæssig forskydning i udbetaling og efterregulering af eftervederlagsbeløbene.

Finansministeriet har hidtil fulgt Folketingets regler med hensyn til opgørelse af indtægtsgrundlaget for eventuel nedsættelse af ministereftervederlaget, hvorefter eftervederlaget bliver opgjort i 12-måneders perioder. Det kan indebære, at allerede udbetalt ministereftervederlag skal tilbagebetales ved udløb af de 12 måneders eftervederlag, jf. § 3, stk. 3.

Det følger af Folketingets regler på området, at Folketinget ved opgørelse af den personlige indkomst lægger skattemyndighedernes definition af løn, vederlag, overskud, pension m.v. til grund. Dette vil også gælde fremover for en forhenværende ministers indkomstforhold, der vil skulle afgive erklæring herom.

Den skattemæssige værdi af personalegoder forudsættes medregnet i de indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk. 3. Bidrag til pensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven medregnes ikke i de indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk. 3.

De indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk.3, gøres op og nedsætter ministereftervederlaget i 12 måneders perioder, om muligt.

Såfremt der ikke er sammenfald mellem en indtægtsop tjeningsperiode og udbetalingsperioden, lægges som udgangspunkt retserhvervelses tidspunktet til grund. Såfremt omstændighederne taler herfor, kan udbetalingstidspunktet dog lægges til grund.

I de tilfælde, hvor indtægt vedrører en periode, der kun delvis falder inden for eftervederlagsperioden, henføres en forholdsmæssig del af indtægten til eftervederlagsperioden svarende til eftervederlagsperiodens andel af den periode, som indtægten vedrører.

Eftervederlag til en forhenværende minister udbetales fra måneden efter den sidste måned med udbetaling af ministervederlag.

I de af finansministeren fastsatte nærmere regler, vil indgå bestemmelser om foranstående praksis samt om den nærmere administration af ordningen i forhold til de forhenværende ministre.

Til nr. 10

Efter de hidtil gældende regler kan ministerpension, der er optjent fra den 1. januar 2007, udbetales efter, at den pågældende har nået efterlønsalderen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Efterlønsalderen følger af § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring (lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015) m.v. og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid i perioden 1. januar 2000-31. december 2006, kan udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år, jf. § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen m.v.).

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid før den 1. januar 2000, kan udbetales fra den 1. i måneden efter den pågældende forhenværende minister ikke længere er berettiget til ministereftervederlag, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1095 af 29. december 1999 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.).

Det foreslås, at ministerpension, optjent fra den 1. april 2017, først kan udbetales fra den pågældende når folkepensionsalderen.

Til nr. 11.

I forbindelse med indførelsen af folkepensionsalderen som tidspunkt for udbetaling af ministerpensionen indføres der en mulighed for, at den forhenværende minister kan vælge at få udbetalt pensionen før folkepensionsalder mod et livsvarigt fradrag i pensionen (førtidspensionsfradrag). En sådan fremrykket udbetaling af alderspensionen – mod reduktion af den livsvarige pension - kendes fra arbejdsmarkedspensioner i øvrigt, herunder for tjenestemandspensioner, og alderspensionen kan tidligst udbetales fra pensionsudbetalingsalderen, som ligger 5 år før folkepensionsalderen.

Det foreslås, at førtidspensionsfradraget følger de for tjenestemænd fra 1. januar 2019 gældende regler om førtidspensionsfradrag, som angivet i pkt. 3.2.1. i Finansministeriets cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag¹.

Førtidspensionsfradragets størrelse er bestemt af tidspunktet for pensionering, idet fradraget er højere, jo tidligere pensionen kommer til udbetaling før folkepensionsalderen, således at fradraget udgør 17 pct., hvis pensionen vælges udbetalt fra pensionsudbetalingsalderen, som er 5 år før folkepensionsalderen, og 4 pct. ved udbetaling 1 år før folkepensionsalderen. Ved førtidspensionering 5 og 4 år før folkepensionsalderen halveres det kronetillæg til pensionen, der ydes, indtil den pågældende får folkepension.

Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordningen med hensyn til udbetalingstidspunkt, og som tillige har optjent ministerpension, der udbetales fra folkepensionsalderen, måtte vælge førtidspensionering, vil den i § 4, stk. 1, 3. pkt. nævnte fortidsreduktion blive beregnet af den samlede pension.

Til nr. 12

Såfremt en forhenværende ministers erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbredsnevnet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpensionen udbetales dog tidligst fra det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

»Helbredsnevnet« ændres til »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager«, der er angivet som nævnets navn i § 31, stk. 2, i tjenestemandspensionsloven.

Til nr. 13

I § 9, 2. pkt., ændres »§ 7« og § 7, stk. 1 til: »§ 8, stk. 1 som følge af en redaktionel ændring.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Ændringerne i § 1, nr. 8 har virkning for personer, der er ministre i regeringen efter førstkommende valg til Folketinget.

I *stk. 4* er fastlagt en overgangsbestemmelse, som gælder for allerede optjent ministerpension, så egenpension for funktionstid som minister til og med den 31. marts 2017 udbetales efter de hidtil gældende regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, som ændret ved § 16 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, lov nr. 704 af 25. juni 2010, lov nr. 480 af 30. maj 2012, lov nr. 743 af 1. juni 2015 og § 17 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

- § 1.** Grundvederlaget til ministre udgør 1.212.164 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2012-niveau), jf. dog stk. 2. Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.
- Stk. 2.* I perioden 1. januar 2011 – 31. marts 2012 udgør grundvederlaget 878.607 kr. i årligt grundbeløb (1. oktober 1997-niveau). I perioden 1. april 2012 – 31. december 2019 udgør grundvederlaget 1.151.555 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2012-niveau).
- Stk. 3.* Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.
- Stk. 4.* Til ministre ydes omkostningstillæg og
- 1.** I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »1.212.164 kr.« til: »1.248.386 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.
- 2.** § 1, stk. 2, 1. pkt., ophæves.
- 3.** I § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »1.151.555 kr.« til: »1.185.966 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.
- 4.** § 1, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.«
- 5.** I § 1, stk. 4, udgår »og godtgørelse for

godtgørelse for boligudgifter m.v. efter boligudgifter m.v.«. tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Stk. 5. Vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

6. I § 1 indsættes som *stk. 6-10*:

»*Stk. 6.* En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har fast bopæl uden for det sjællandske område, vælge, at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratreden som minister.

Stk. 7. Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.396 kr. (pr. 1. januar 2015) pr. kalenderår og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter.

Stk. 8. Uden dokumentation kan der til den minister, der modtager godtgørelse for fast supplerende bolig i Københavnsområdet, ydes godtgørelse for dobbelt husførelse. Godtgørelsen udgør 30.159 kr. årligt (pr. 1. januar 2015).

Stk. 9. En minister kan i et kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og stk. 8, såfremt der er tale om en hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 10. Finansministeren fastsætter nærmere regler om regulering af beløbene i stk. 7 og 8, indhentelse af dokumentation efter stk. 6 samt

administrationen af stk. 6, 8 og 9 og om adgangen til at bevare ydelserne ved orlov og skifte af bolig.«

§ 2...

Stk. 2. For en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, nedsættes de i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb, der svarer til de af Folketinget ydede tillæg.

7. I § 2, *stk. 2*, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«, og »de« ændres to steder til: »det«.

§ 3.

Stk. 1. Ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Eftervederlag ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 18 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

8. I § 3, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »18 måneder« til: »6 måneder«.

9. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, reglerne om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 samt om administration af ministereftervederlaget.«

§ 4. En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Helbredsnettet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpension udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

10. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.«

11. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nye 3. og 4. pkt.

»En forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidpunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de for tjenestemænd gældende regler. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af

overgangsordningen med hensyn til udbetalingstidspunkt, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, måtte vælge førtidsalderspensionering, beregnes den i § 4, stk. 1, 3. pkt. nævnte førtidspensionsfradrag af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt.

§ 4, stk. 1, 3. og 4. pkt. i stk. 1 bliver herefter 5. og 6. pkt.«

12. I § 4, stk. 1, 3. pkt., der bliver 5. pkt., ændres »Helbredsnet« til: »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager.«

§ 9. Udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution i stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give meddelelse til det i § 7¹⁾ nævnte udvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 7, stk. 1.²⁾

13. I § 9, 2. pkt., ændres »§ 7« til: »§ 8, stk. 1,« og »§ 7, stk. 1« ændres til: »§ 8, stk. 1«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1, 3, 4 og 10, har virkning fra den 1. april 2017.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 8, har virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommende valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommende valg til Folketinget, har § 1, nr. 8, dog ikke virkning for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt.

Stk. 4. De hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension gælder for funktionstid som minister til og med den 31. marts 2017. .